

בבית המשפט השלום

ב"ש

בראשון לציון

המבקש:

אבי שוקולד (קיוסק)
 בהנהלת אבי סעדיה
 מרח' רוטשילד 1, בת-ים

ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי
 מרח' אבן גבירול 57 ת"א, 64362
 טל: 03-6095682, פקס: 03-6912618, נייד: 050-5626104

- נ ג ד -

המשיבה:

מרחב איילון-משטרה
 מרחוב פיכמן בחולון
 ע"י עו"ד אורית כהן

בקשה דחופה לפי סעיף 22 לחוק רישוי עסקים, לביטול צו
סגירה שהוצא נגד המבקש ביום חמישי 15.7.10 ועוכב עד יום
18.7.10 בשעה 12:00

זו בקשה דחופה לביטול צו הסגירה שהוצא נגד המבקש, שהינו קיוסק עם רישיון עסק כדין ונמצא ברח' רוטשילד 1 בבת ים, בבעלותו של מר' אברהם סעדיה

ואלה העובדות:

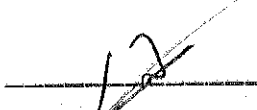
1. ביום 13.7.10, בשעה 24:00, הגיעו פקחנים לקיוסק ושם הודיעו לעובד ולבעל הקיוסק כי בוצעה מכירת אלכוהול לקטין.

2. ביום 14/7/10 הגיעו המבקש למשטרה ושם נטען בפניו כי בוצעה מכירת אלכוהול לקטין בניגוד לחוק, מר סעדיה כפר במיוחס לו ולטענתו אמר לו אברהם עופר כי "יוזרה" להבא לא לחזור על המעשה.
3. ביום 14/7/10 הגיעה ב"כ המשיב לבית העסק ושם הוצגו לו הסרטונים הרלבנטיים לזמן האירוע.
4. ביום 15/7/10 התקשר מר עופר למר סעדיה ונאמר לו כי הוצא צו סגירה כנגד הקיוסק לעשרים ואחד ים (מצ"ב הודעת הסגירה).
5. המבקש פנה מיד באמצעות הח"מ לביהמ"ש התורן בבקשה דחופה לביטול צו הסגירה ועיכוב הסגירה עד הדיון.
6. כבוד השופטת קרלינסקי עיכבה ביצוע "צו הסגירה" לעשרים וארבע שעות והפנתה את המבקש לבימ"ש השלום בפ"ת, שם נפתח ביום 16/7/10 בקשה דחופה לביטול "צו סגירה" עם בקשה לעיכוב הצו ראה מצ"ב בע"א 23992-07-10.
7. "צו הסגירה" עוכב עד יום 18/7/10 שעה 12:00 כשבהסכמת המשיבה נקבע "שימוע" בנוכחות הח"מ ליום 18/7/10 בשעות הבוקר, שלאחריו הוחלט להפעיל את צו הסגירה ומכאן הבקשה הדחופה.

ואלה נימוקי הבקשה

1. טענת המשיבה בכך שלא קיבלה הצעת המבקש לבדיקת פוליגרף על חשבונו של כל המעורבים, כולל בדיקת מומחה לסרט ההקלטה מיום האירוע והבטחה שבאם הבדיקות תוצאותיהן לרעתו מסכים לצו הסגירה שהוצא נגדו.
2. טענת המשיבה שלא תיעדה את האמור בסעיף 1 כהצעה שהוצעה בשימוע מיום 18/7/10, כמו גם עובדות רבות אחרות שעלו בשימוע ובהם העדויות של מר סעדיה, העובד מר ברונר כי לא נמכר כל בקבוק מסוג "ארסנל" לקטין ביום 13/7/10, כמו גם "סרט ההקלטה" שהינו ראייה אוביקטיבית המשקפת נכונה את זמן האירוע ובו לא נראה כל קניית אלכוהול ע"י קטין ו/או בקבוק מסוג זה שנמכר בכלל.
3. טענת המשיבה בכך שמפרשת את המנוח "סכנה לשלום הציבור" בהרחבה בניגוד לאמור בבג"צ 230/07 ש.צ.מ.ני עיריית ירושלים פד"ני כ"ח (2) 113, כמו גם העובדה שבהחלטה כה דרסטית ודרקונית על סמך עדות קטין שיש בה "בעייתיות רבת" מהווה סנקציה בעלת גוון פלילי עונשי עוד בטרם בעל העסק שלא הוא זה שחטא.
4. טענת המשיבה בכך שלא שקלה את זכות בעל העסק לחופש העסק כזכות טבעית לעסוק בעבודה או במשלח יד, זכות חוקתית שקיבלה ביטוי בחוק יסוד כבוד אדם וחירותו, תשנ"ב – 1992, במיוחד כשמדובר באדם ללא עבר פלילי, שתי בנותיו חיילות.

5. טעתה המשיבה בכך ש"מענישים" את בעל הקיוסק על מעשה לכאורה שעשה עובדו בלא ידיעתו ולא כך צריך לנהוג במיוחד שזו פעם ראשונה שקיוסק זה מעורב בעבירה מסוג זה מזה כעשרים שנה.
6. טעתה המשיבה בכך שבחרה בצעד כה קיצוני ופוגעני בעסק שמחזור מכירותיו מאות אלפי שקלים ומשפחות רבות מתפרנסים ממנו תוך הפלייתו מקיוסקים אחרים נגדם אותה יחידה הוצאה "צו סגירה" לשלושה ימים לכל היותר, או לחילופין הסתפקה באזהרה בלבד.
7. טעתה המשיבה בהפעילה מדיניות ואכיפה לא שוויוניות כשלדוגמא לסופרמרקט יוחננוף ברחובות, שם נמכר לכאורה משקאות לקטינים, החליטה המשטרה לא לסגור את העסק בשל מספר עובדיו, נזק כספי עצום, ממכר משקאות חריפים זניח מול מספר ומחזור מכירות העסק.
8. טעתה המשיבה בהפעילה שק"ד בהתאם לסיעף 23 (א) לחוק רישוי עסקים למרות שמדובר בשק"ד שיש להפעילו בזהירות, מתוך בחינה מעמיקה של חומר החקירה בשל הנזק הרב שעלול להיגרם לתדמיתו ופרנסתו של העסק שאינו "שור מועד" ולכן הסעיף הנ"ל מקנה שק"ד לקצין בדרגת רפ"ק ומעלה אם נראה "שהדבר דרוש לשלום הציבור או החזרתו", במקרה זה אין המשיב לא נכונה בין כל האיזונים ועלול להיגרם לנזק בלתי הפיך לעסק שהוקם במו ידו של הבעלים תוך שמירה על המוניטין שלו כמו גם העובדה שהקטין עוכב מיד לאחר מכן ולא שתה מהבקבוק המיוחד.
9. טעתה המשיבה שלא קיבלה הצעת המבקש לא למכור אלכוהול ו/או פיטורי העובד לתקופה מוגבלת כחלופה לסנקציה הקשה של צו הסגירה.
10. טעתה המשיבה שלא שקלה נכונה ואיזנה לאחר "שימוע נוסף" שנערך לצדדים ביוזמת ביהמ"ש בפ"ת תוך ששני שופטים מעכבים ביצעו הצו, בין היתר העובדה שהשתתפה המשיבה בקבלת החלטה על "צו הסגירה" כיומיים לאחר לכאורה ביצוע המכירה לקטין ואי ביצוע עימות בין הצדדים ו/או מיסדר זיהוי כיוון שמדובר ברחוב רוטשילד בת-ים שמסביבת הקיוסק מצויים שלושה קיוסקים צמודים ובהחלט יתכן והיתה בעיה בזיהוי.
11. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל אתה בקשה לבטל את צו הסגירה שהוצע ביום 15/7/10 ועוכב עד יום 18/7/10, לחילופין לבטל את צו הסגירה תוך מניעה של מכירת אלכוהול בעסק לתקופה קצובה, כפי שהוחלט ב-8 יולי 2010 ע"י כבוד השופטת עמית פרייז בימ"ש בכפר סבא בפיצוציית פוזיטיב.

 זוהר ברזילי, עו"ד,
 ב"כ המבקש

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 7068-11-10 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1

בפני כב' השופט רפי ארניה

העורר אבי שוקולד

נגד

המשיבה מדינת ישראל

2

3

4

נוכחים:

5

ב"כ העורר עו"ד זהר ברזילי

6

ב"כ המשיבה עו"ד אורית כהן

7

8

פרוטוקול

9

10

ב"כ העורר:

11

אבי שוקולד זה הקיוסק, הבעלים פה. מר שרון לוגסי ת.ז. 043407949.

12

13

14

החלטה

15

16

מורה על שינוי שם העורר כמבוקש.

17

18

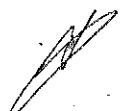
19

20

ניתנה והודעה היום ל' חשון תשע"א, 07/11/2010 במעמד הנוכחים.

21

22

רפי ארניה, שופט

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 10-11-7068 שוקולד נ' מדינת
ישראל

ב"כ העורר:

1
2 האלכוהול שנמכר בקיוסק הזה, הוא פעמיים בירה מסוג טובורג, וזוג בקבוקי טובורג. גם בירה. ב-
3 2/11 הגיע לחנות לקיוסק בחורה הם קוראים לזה קטינה בת 17 ו-9 חודשים וביקשה בירה, והמוכר
4 שנמצא פה, הוא עובד במקום, אנחנו מוכנים לפטרו אם צריך, מכר לה בירה, הוא לא ביקש תעודת
5 זהות, הוא נחקר במשטרה ואמר שנראתה לו מבוגרת, הוא לא היה מודע לכך שהיא קטינה, היא גם
6 לא אמרה לו שהיא קטינה, ולא היה סימן שהיא תהא קטינה, לא יעלה על הדעת שתבוא חברתי
7 לקיוסק ותרצה לקנות והוא צריך לבקש ממנה תעודת זהות. זה המקרה אחד הראשונים מאז
8 התיקון לחוק, על חזקת המודעות, לגבי נושא של חובתו של בעל המקום או העובד במקום לבקש
9 תעודת זהות, זו לא חובה אבסולוטית זה שיקול דעתו, נכנסה לתוקף לפני חודש וחצי בסך הכל, עד
10 אז לא היתה חובה ערטילאית, מפנה לתקנה 193. בדקתי את החוק. לא סתם שב- 3/11 שהגענו
11 לשימוע היה ב- 10:15 שימוע, הגענו אני העובד ובעלי המקום ביקשנו להראות לקצין שערך את
12 השימוע סגן ניצב את הסרטונים שמתעדים את המכירה, למה? כדי להראות לו שגם הוא נופל היה
13 ברשת. היא לא נראית קטינה, זה שיקול דעת, החוקק לא אמר מיד במקום לבקש תעודת זהות.
14

ב"כ המשיבה:

15 מציגה את התיקון המקיף.
16
17

ב"כ העורר:

18
19 לא כל אחד שנכנס צריך לבקש ממנו תעודת זהות, יש גבול מצה שבעל קיוסק יכול לעשות. הטענה
20 העיקרית היא שהשימוע נערך שלא כדין. אנחנו לא מדברים על קיוסק שמוכר וופלה ובמבה, אני
21 מציג את מתזור המכירות של 500,000 ₪ בחודש. אחוז מכירת האלכוהול של העסק, הכל כדין
22 אישורים ורשיון כדן העסק עובד הרבה שנים, הוא אחוז גבוה, עם כל האישורים כל יום שהעסק
23 הזה סגור, מהווה נזק בלתי הפיך. הצו היה ל- 30 יום מקסימום, עיכוב הביצוע שקיבלנו עד היום על
24 ידי כב' השופטת אניסמן התנתה שהעסק לא ימכור אלכוהול למאן דהוא, לא פתחנו את המקום
25 בגלל שהוא מגלגל את העסק למכירת אלכוהול, למרות שיש לו אישור כדן. לא שווה לו להעסיק
26 עובד במקום, סגר את העסק כבר ב- 3/11. אנחנו טוענים שהחלטת הרשות במקרה ספציפי זה נגועה
27 בשיטתיות ב- 2/11 לפני השימוע, מתקשר אלי בעל המקום שרון לוגסי, והכל מתועד בפרוטוקול
28 השימוע, מגיע אליו שוטר ואומר לו עכשיו אתה סוגר את המקום, יש צו סגירה, אומר לו לוגסי
29 תראה לי את הצו אני אקיימו לא כל סייר או בלש בתחנת משטרה יש להם סמכות להגיד לסגור
30 ונסגור. בגלל שאני הייתי עסוק ב- 22:00, אמרתי שאני רוצה לדבר עם השוטר או הבלש אמרתי לו
31 שהוא עושה פעולה שלא כדן, מי הסמיך אותך לסגור מקום ללא צו סגירה כדן, אני מציע לך
32 לשקול את הנושא כי בעלי המקום על כל סגירה מפסידים כסף ונזק תמידי, אותה קטינה שהינה

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 10-11-7068 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1 סוכנת שגויסה למשטרה, הפילה באותו היום 3 פיצוציות בטיילת בבת ים. למעשה, השימוע שנערך
2 יום למחרת לא היה לו כל משמעות, זה רק לפרוטוקול נעשה, אם בלילה מגיע שוטר ואומר לבעל
3 המקום לסגור את המקום, אמרתי לו שהוא עושה טעות ולפתע השוטר חזר אחרי 15 דקות והתחרט
4 אמר סליחה אני משאיר את המקום פתוח, שני פיצוציות אחרות סגרו את המקום. הגענו לשימוע ב-
5 3/11 ב- 10:15 וכפי שצריך להיערך שימוע, היינו כולנו נוכחים, ואמרנו לעורך השימוע וחברתי גם
6 היתה שם וביקשנו לראות את חומר הראיות אני מציג את הפסיקה לעניין זכות העיון, מה עשתה
7 חברתי, נתנה לי חצי הודעה של הקטינה, והדבר החשוב ביותר זה הסרטונים שרצינו לראות אותם
8 במהלך האירוע שהיו בפיצוציה, ב- 10:15 יודעים שאנחנו באים לשימוע העסק סגור עד לשימוע,
9 הסרטונים מגיעים בשעה 12:00 לא רואים כלום בסרטונים.

10

11

ב"כ המשיבה:

12 הסרטונים לא פה, לא הבאתי אותם. זה דיסק לא רואים ברור. לחברי יש את המערכת שלו הברורה,
13 מצלמת 24 שעות, זה לא פעם ראשונה שהוא אומר שהוא יוכיח את חפותו. הקטינה שמה פאה על
14 הראש עליה לדעת שהוא לא חושד שהיא נראית קטינה למה הוא צריך לבקש ממנה תעודת זהות.
15 לעסק יש רשיון כדין. השימוע לא היה שווה כלום סתם עשו לנו הצגה שם. הצהרתי שדיברתי עם
16 השוטר וביקשתי שיציג צו סגירה, וציינתי שהמעשים אינם חוקיים.

17

18

ב"כ העורר:

19 מציגה את תיק החקירה. חברי כיון שידעתי שהוא יהיה במעמד הזה, נתתי את כל חומר הראיות
20 הסותרתי רק את זהות הקטינה לבוא ולטעון שאני מציגה לו מחצית מהחומר.

21

22 הערות בית המשפט: הוגש לפני דו"ח תפיסה וסימון, ממנו עולה כי הרוכשת הינה ילידת פברואר
23 1993 וכי נשלחה לבצע מכירה על ידי קצין משטרה. כמו כן, נאמר באותו דו"ח תפיסה כי רכשה
24 בקבוק בירה טובורג אחד ביום 2/11 בשעה 17:43, ושני בקבוקי בירה טובורג ביום 2/11 בשעה
25 19:50.

26

27

ב"כ העורר:

28 אין כאן הפללה, אנחנו משתמשים בסוכן קטיין אחרי שקיבלנו את כל האישורים של הפרקליטות וכי
29 למי שנתן את דעתו בעניין, ורק אז משתמשים בקטינים כסוכנים. העובדה שמדובר בקטינה היא
30 עובדה מוחלטת, 3 חודשים לפני שימלאו לה 18, עד אותו הרגע, אנחנו מדברים על קטיין.

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 7068-11-10 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1 יותר מזה, בניגוד למה שחברי אומר כל הראיות שרצה הוצגו לו, למה להתכסות מאחורי הטיעון
2 שעדיין לא הוגש כתב אישום, מה אני שומרת בסוד? למעט הכותרת של פרטי הקטינה הוראתה לו
3 כל ההודעה. יצרה מזאת הוא רצה לראות את הצילומים.
4 היא לא היתה עם פאה זה שקר וכזב, אני לא יודעת מאיפה זה הומצא.
5 מפנה את בית המשפט להודעתי אני לא יודעת אם זו טענה צינית או שהוא באמת מתכוון, היא לא
6 נשאלה לגילה, מה הוא מצפה שהיא תאמר שהיא קטינה ומבקשת שימכור לה אלכוהול?
7 היא לא נראית בוגרת, היא נראית קטינה ובכל מקרה היא לא נראית בגיל שאתה מנוע מלהוציא
8 תעודת זהות, היום לא צריך כוונה פלילית אחרי תיקון החוק.
9 השאלה היא כמה פעמים העסק יכול לטעון טעות כנה. לא מדובר במקרה ראשון מדובר במקרה
10 רביעי, יש לו עבר. אז בכל הפעמים האחרות גם טעה?
11 אני מציגה את שלושת השימועים שנעשו לעסק הזה, ובאחד השימועים הוא הוחתם במקרה של ה-
12 13/2 העסק ייסגר מיידית ל- 30 יום אלא אם כן בעל העסק יוכיח על ידי תיעוד שהקטינה או מי
13 שמכר הוא לא בכה לו בעסק. במקרה של יוני שחברי מדבר, לא זו אף זאת הוא התחייב להציג דיסק
14 שמראה לנו שאין שם מכירה, ולא הוא מכר. ועד לעצם היום הזה אנחנו מחכים לדיסק הזה שיגיע.
15 לא רק התראה ניתנה לו במהלך השנתיים גם סגירה לשלוש שנים אנחנו נמצאים בדלית אמות
16 התיקון. אני מפנה לסעיף התיקון לחוק העונשין, מצטטת. אין מחלוקת שהקטינה לא הציגה תעודת
17 זהות, היא גם לא נשאלה לגילה. מה שהמחוקק עשה במסגרת חוק המאבק, באמצעות הכבדה
18 ראויה חשובה וביהמ"ש אמור להפעיל את זה בפועל, בעצם הפכו את זה למין עבירה מוחלטת,
19 כלומר לא הציג תעודת זהות, לא הראתה ברמת הוודאות, אין מחלוקת לענין זה, היא לא נשאלה
20 לגילה עד כדי כך זה זועק, אפילו זה לא נעשה במקרה זה. לא שאלו אותה לגילה ולכן, בדיוק את
21 הטענה הזאת רצה המחוקק למנוע, מה היא נראית גדולה? כשאין להם ראיות למכירה, כלומר שהם
22 לא יודעים שזה על ידי סוכנת נציג את הדיסקים, כאשר אין מחלוקת למכירה טעיתי. זו חקיקה
23 חדשה, ולכן אבקש מביהמ"ש במקרה הזה להכביד את היד לא רק זה שאנחנו נמצאים אחרי
24 התיקון, זה עסק רצידיביסט, אני מציגה את השימועים שהוא התחייב שייסגר העסק בפעם הבאה
25 ל- 30 יום. הוא עומד בתנאים של החוק החדש השימוע מיום 13/2. התיעוד הוא אצלם, הוא אמור
26 להגן עליהם, כדי לחסוך את המחלוקת מכרתי לא מכרתי, אנחנו מחייבים אותם להציב מצלמות
27 במעגל סגור, זה עוזר לו למנוע גניבות ובמקרה של קטין ששיקר, ולא במקרה של סוכן מתועד.

ב"כ העורר:

28
29 התראה לא נעשתה כדין לפי סעיף 23, ואז המקסימום הוא 15 יום. מה זה התראה לפני שנתיים
30 שהזהירו אותו, זה נקרא התראה המחוקק דיבר על 30 יום לפני. יש פה התנהגות שערוריית של
31 הרשות, במקרה של סוכן משטרתי בתיקי סחר בסמים לא מסתפקים בראיות כאלה ששולחים
32

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 7068-11-10 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1 קטינה בת 17 ו- 9 חודשים, שמא הוא חשב שהיא מבוגרת, יכולים לבוא עם הקלטות, אין כלום
2 בתיק יש מפגש ומכירה של אלכוהול. לבוא ולסגור עסק על סמך דברים אלה בלבד, לא לזה הוא
3 התכוון. אני לא יודע מי נתן את האישורים האלה, בית המשפט צריך לתת עת הדעת בצורה מנומקת.
4 הם לוקחים את החוק החדש, חזקת המודעות לא כתוב בחוק שהעובד במקום צריך מכל אחד
5 לדרוש תעודת זהות. מה שביהמ"ש יחליט נסכים, לראות את הבן אדם שבא מולך, אני ראיתי
6 אנשים בני 30 שנראים בני 15, כל מקרה לגופו. העסק סגור מיום 3/11 אנונו ב- 7/11 כל הסרטונים
7 שביהמ"ש רוצה יובאו, למה אין ראיות אחרות בתיק, למה המשטרה שהפעילה אתה סוכנת וחיכו
8 לה בחוץ לא הביאו ראיות חדשות, מדובר בקטינה בת 17 ו- 9 חודשים. אני במקש שימוע כדין, לא
9 סתם הסרטונים לא עבדו בשימוע. אני מפנה לפרוטוקול השימוע התייחסות קצין. העובד הזה 6
10 שנים עובד בפיצוציה. בחיים לא הסתבך עם המשטרה. לפני חודש וחצי המשטרה הגיעה אליו עם
11 סיפור עם קטינה הראה להם את הדיסקים ועזבו אותו. מה שנעשה באמת זה חמור, עם כל הכבוד.
12 הכל בשם המלחמה אבל זה לא המקרה. היתה אזהרה ב- 2008 וב- 2009 וביוני האחרון אני הופעתי
13 בעניין זה, היה בהתחלה צו סגירה ל- 30 יום נהפך ליומיים אחרי שימוע נוסף, יראה בית המשפט את
14 ההסכמה מבלי להודות במכירה לקטין ולא הועמדו בדין. כמו נהגי מוניות שמסיעים שב"חים
15 המחוקק אומר תדרשו תעודת זהות אם נראים לכם שב"חים. במקרה זה שלאיש הזה אין עבר
16 מבחינת אלכוהול הוא עובד 6 שנים, העסק הזה מחזיק 3 עובדים 24 שעות הפיצוציה פתוחה. אני
17 חושב שנעשה צעד של חוסר שביעות קיצוני, אורך הצו לא מידתי בעניין זה, לבוא ולהפעיל את החוק
18 החדש פעם ראשונה ולהכות בברזל 30 יום זה לא המקרה, 3 או 4 ימים שהעסקה הוא סגור, צריך
19 לקבל את הערר ולכתוב דברים נכונים. אם היתה הקלטה שמישהו בא ואמר לו שהוא מוכר לקטינים
20 היה אומר שזה גם פרנסה בשבילו הייתי מרים ידיים. מה עושה המשטרה לוקחת קטינה בת 17 ו- 9
21 חודשים ושולחת אותה לקנות אלכוהול – אני מפנה את בית המשפט למה שקרה לילה קודם ב-
22 2/11. מה שנעשה לא חוקי.

החלטה

ערר בהתאם לסעיף 23 לחוק רישוי עסקים.

אין חולק על העובדות הבאות:

1. ביום 2/11/10 נמכר בקיוסק שבבעלות העורר, בשתי הזדמנויות שונות שלושה בקבוקי בירה

לקטינה.

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 10-11-7068 שוקולד נ' מדינת
ישראל

- 1 2. הקטינה היתה בת 17 ו-9 חודשים בעת ביצוע המכירות.
- 2 3. הקטינה היתה סוכנת משטרתית אשר ביצעה את הרכישות בהוראת מפקדיה.
- 3
- 4 בעקבות האמור, הוצא לקיוסק צו סגירה אשר נטען להיות לפי סעיף 23 (א) לחוק רישוי עסקים.
- 5
- 6 על פי הנטען, הקטינה נחזתה להיות בוגרת ועל כן, לא נתבקש תעודת זהות בעת המכירה. נוכח
- 7 האמור, הוגש ערר זה אשר לאחר הגשתו ניתן צו לעיכוב ביצוע למעט מכירת אלכוהול.
- 8
- 9 אין כל ספק, שקיים קשר אינהרנטי בין סעיף 23 לחוק רישוי עסקים לבין סעיף 193 א' לחוק
- 10 העונשין. התיקון בחוק רישוי עסקים מאפשר מחד סגירה של עסק בגין חשד לעבירה לפי סעיף 193
- 11 א' ומאידך סעיף 193 א' קובע הוראות מאוד ברורות בכל הנוגע למכירת אלכוהול לקטינים.
- 12
- 13 טענת העורר נוגעת לעצם ההפללה במכירת אלכוהול לפי סעיף 193 א'. כאמור על פי הנטען, לא
- 14 היתה אצל העורר המחשבה הפלילית הדרושה לביצוע עבירה, וזאת מן הטעם שהקטינה נחזתה
- 15 להיות בגירה.
- 16 ב"כ המשיבה טענה כי החוק יוצר חזקות על פי אלה חזקה שבעל העסק היה מודע לכך שהקונה הינו
- 17 קטין אלא אם כן הוכיח ברמת הוכחה הנדרשת במשפט האזרחי שהקטין הציג לו תעודה.
- 18 למעשה, הוראת חוק זו יוצרת כלל ראייתי של עצימת עיניים דהיינו אדם נחשב כמי שידע על היות
- 19 הקונה קטין, אלא אם כן הוכיח שהוצגה לו תעודת זהות. בהתאם לחוק העובדה שאדם מסויים
- 20 נתזה להיות קטין גבולי או בגיר גבולי, אינה רלוונטית. החוק מעביר את נטל הראייה אל המוכר
- 21 ויוצר יסוד נפשי מכח חזקה, דהיינו חזקה על קיומה של מחשבה פלילית בהעדר הצגת תעודת זהות.
- 22
- 23 כל זאת, רלוונטי לפרשנות הוראות סעיף 193 א' לחוק העונשין אשר נחקקה אך לאחרונה וזאת
- 24 עצורך המאבק בתופעת השיכרות אצל קטינים ומכירת אלכוהול לאלה. אני נדרש לדברים אלה רק
- 25 משום שהדברים נטענו בפני ואולם, כבר עתה אומר כי למעשה אינם רלוונטים כלל ועיקר. המסגרת
- 26 הנורמטיבית שבה אנו מצויים הינה הוראת סעיף 23 א' לחוק רישוי עסקים. על פי הוראה זו רשאי
- 27 קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, לסגור עסק לתקופה של עד 15 ימים היה וקיים חשד סביר כי
- 28 הופרה הוראת סעיף 193 א' לחוק העונשין ורשאי הוא לסגור ל-30 יום אם במהלך השנתיים קודם
- 29 לכן ניתנה התראה מספקת לאותו בית עסק.
- 30
- 31 הנה לי כן, המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית איננה מחייבת קיומה של עבירה בפועל לצורך צו
- 32 הסגירה. אלא, די בחשד סביר ובענייננו אין כל ספק כי חשד סביר כזה מתקיים. אכן ייתכן כי יש

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 7068-11-10 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1 לעורך טענות כלשהן, אולם אלו בוודאי יתבררו במסגרת הפלילית המתאימה אם וכאשר יוגש כתב
2 אישום.

3

4 לענייננו השאלה הרלוונטית הינה האם קיים חשד סביר זאת ותו לא. מאחר וקיים חשד סביר
5 כאמור, הרי שאינני מוצא כי נפלה טעות בהחלטת הקצין לסגור את בית העסק, וכל שנותר לדון הוא
6 באורך התקופה. דהיינו, האם מתקיים סעיף 23 א'1 על שני תנאיו ואז החלטת הקצין חרזה מסמכות
7 והתקופה הראויה הינה ל- 15 ימים. שמא לא נפלה טעות ואז מתקיים סעיף 23 א'2 אשר במסגרתו
8 רשאי הקצין לסגור את בית העסק גם לתקופה של 30 יום.

9

10 הוצגו בפני פרטי שימוע אשר נעשו לבית העסק במהלך חודש אוגוסט 2008. נטען, כי השימוע הני"ל
11 כולל את האזהרה הנדרשת לצורך סגירה בהתאם לס"ק א'2. נטען, כי הואיל והאזהרה אשר ניתנה
12 באוגוסט 2008 נופלת בגדר סעיף א'1 (2) הרי שהדבר מפעיל את סעיף א'2 ותוצאה היא שניתן לסגור
13 את העסק לתקופה של 30 יום.

14

15 אינני סבור כך.

16

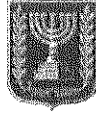
17 הוראות סעיף 23 א'1 וסעיף 23 א'2 נחקקו זה עתה. האזהרות אשר נדרשות הינן התראה ובה דרישה
18 לנקיטה באמצעות למניעת הישנות עבירה וכן יידוע בענין הסגירה. עיון בדו"ח השימוע מגלה כי
19 איננו עולה על דרישות אלו, וממילא המדובר בהפלה רטרואקטיבית למעשה, ועל כן, אינני סבור כי
20 ניתן לסמוך צו סגירה על סעיפים 23 א'1 און סעיפים 23 א'2 לחוק רישוי עסקים.

21

22 נותרנו אם כן, אם האפשרות לסגור את העסק בהתאם לסעיף 23 א'2 לחוק רישוי עסקים. סבורני כפי
23 שהבהרתי בהחלטות קודמות בעבר, עסק המוכר אלכוהול לקטינים הינו פוגע בשלום הציבור, קל
24 וחומר כאשר אין המדובר בעבירה ראשונה, קל וחומר כאשר המעשים המדוברים נעשו לאחר
25 חקיקת סעיף 193 א' לחוק העונשין, ועל כן, סבורני כי לא נפלה טעות בהחלטת הקצין במובן זה
26 שהורה על סגירת העסק, ואולם נוכח האמור סבורני כי לכל היותר יש להורות על סגירת העסק
27 לתקופה של 15 יום בלבד, וכך אני מורה.

28

29 אשר על כן, הערר מתקבל באופן חלקי. באופן שאני מורה על סגירת העסק לתקופה של 15 יום.

בית משפט השלום בראשון לציון

07 נובמבר 2010

צ"א 10-11-7068 שוקולד נ' מדינת
ישראל

1

2 הואיל ובמסגרת תקופת עיכוב הביצוע, העסק לא נפתח הרי שהצו יחול מיום הינתנו על ידי הקצין

3

דהיינו מיום 3/11/10 שעה 10:00.

4

5

6

7

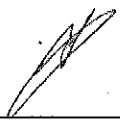
8

ניתנה והודעה היום ל' חשון תשע"א, 07/11/2010 במעמד הנוכחים.

9

10

11

רפי ארניא, שופט

12

13